

Изтегляч

КАЗУС

НАКАЗАТЕЛНА

КОЛЕГИЯ

КАЗУС

Пламен Димитров Иванов е роден на 11.03.1972г.

09.04.16г

С присъда, влязла в сила от 05.05.2011г., Иванов е осъден на една година лишаване от свобода за престъпление по чл.195, ал.1, т.4. вр. чл.194, ал.1 от НК, извършено на 09.05.2010г. На основание чл.66, ал.1 от НК, изпълнението на наказанието било отложено за срок от три години.

На 25.06.2013г. следобед, около 15.30ч., Пламен Иванов се намирал в гр.Бургас, на паркинга пред голям магазин, където обикалял и оглеждал спрелите автомобили.

Пламен Иванов забелязал спрян на паркинга пред магазина микробус, от който слезли Ангел Александров и Николай Антонов. Дватама влезли в магазина да си купят разхладителни напитки.

Иванов огледал микробуса и видял, че страничната му врата не е добре затворена. Преместил своя автомобил близо до него. Отворил страничната врата на микробуса, влязъл вътре и взел от вътрешността му две раници с вещи, сложил ги в своя автомобил, с който се отдалечил от мястото.

Действията му били записани от охранителните камери на магазина и служители на охраната сигнализирали полицията. На място дошъл автопатрул и по записите идентифицирал извършителя, който в същия ден бил задържан.

В багажника на автомобила му била открита и иззета една раницата с вещите, собственост на пострадалия Станислав Георгиев, който ги разпознал, след което те му били върнати.

При извършено претърсване в дома на Пламен Иванов била открита и иззети втората раница с намиращите се в нея вещи, които също били върнати на пострадалия.

В хода на досъдебното производство била назначената и извършена оценъчна експертиза, като вещото лице определило общата стойност на отнетите вещи на 1528,97лв.

В съдебното производство Пламен Иванов поискал провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК, но Станислав Георгиев и Николай Антонов възразили. Съдът уважил тяхното възражение и разгледал делото по общия ред.

Иванов не бил доволен от наказанието, но не обжалвал присъдата, заради което тя влязла в сила на 01.08.2015 година. На 01.03.2016 г. той подал молба за възобновяване на наказателното производство.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на извършеното деяние?
 2. Може ли предвиденото наказание да бъде заменено с по-леко по вид и при какви условия?
 3. Може ли да се наложи „условно“ наказание? Може ли да се приложи освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание?
 4. Могат ли да се конституират като страни в процеса Антонов и Георгиев, ако могат – като какви, в коя фаза на процеса и до кой момент? Подлежи ли на обжалване отказът да бъдат конституирани като страни?
 5. Допуснал ли е първоинстанционният съд съществено процесуално нарушение. Аргументирайте се.
 6. Допустима ли е молбата за възобновяване и кой е компетентен да я разгледа?
-

Отговори наказателен казус

Въпрос 1: Правната квалификация на деянието е по чл.195, ал.1 т.4 пр.1-во и т.7 във вр. чл.194 ал.1 във вр. чл.28, ал.1 от НК. Не е налице хипотезата на чл.197, ал.1 т.3 от НК, тъй като квалификацията по чл.195, ал.1 т.7 от НК изключва привилегията на чл.197 от НК и освен това вещите не са били върнати доброволно на пострадалите, а са били иззети от извършителите и съгласно константната практика на ВКС това е пречка за прилагане на посочената привилегия.

Въпрос 2: Не може предвиденото наказание да бъде заменено с по-леко по вид, дори да са налице изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, тъй като съгласно чл.55 ал.1 т.2 б."б" от НК наказанието „лишаване от свобода“ може да се замени с по-леко по вид наказание - „пробация“ само в случаите, в които наказанието за престъплението няма най-нисък предел, а за престъплението по чл.195 ал.1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода за срок от една до десет години“.

Въпрос 3: Не може да се наложи „условно“ наказание , тъй като Иванов като пълнолетен е бил осъждан на „лишаване от свобода“ за умишлено престъпление от общ характер, за което към момента на извършване на деянието не е бил реабилитиран. Не може да се приложи и освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание при условията на чл.78а от НК, защото предвиденото наказание в чл.195 ал.1 от НК надвишава три години „лишаване от свобода“ , а и Иванов е осъждан.

Въпрос 4: Антонов и Георгиев могат да се конституират в съдебната фаза на процеса до даване ход на съдебното следствие в първата инстанция като частни обвинители. Не могат да се конституират като граждански ищци, защото вещите са им били върнати и затова липсва правен интерес за предявяване на иск за обезщетяване на претърпени имуществени вреди. При престъпление против собствеността не могат да се претендират неимуществени вреди. Отказът да се конституират като частни обвинители подлежи на обжалване съгласно чл.271, ал.6 от НПК. Отказът за конституиране като граждански ищци не подлежи на обжалване.

Въпрос 5: Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно чл.370, ал.2 от НПК съдът не може да отхвърли искане на подсъдимия за предварително изслушване, когато са налице условията на чл.371, т.2 от НПК. А съгласно тази разпоредба не се изисква съгласие на останалите страни в конкретния случай.

Въпрос 6: Иванов може да поиска възобновяване на наказателното производство, тъй като присъдата, с която е осъден, не е била проверена по касационен ред. В конкретния случай обаче молбата му е била просрочена, защото е депозирана след изтичането на предвидения в чл.421, ал.3 изр.1-во от НПК шестмесечен срок. Компетентен да разгледа молбата за възобновяване е съответният апелативен съд.
